

полза и лѣсняна, защо то щешь научи да пишешь писма нужды, и явны, и тайны, и още щешь научи да счислявашь, (хисапъ да правнешь), колко то земашъ, или давашъ.

Сынъ. Сички те ли тѣя честный ми отче! ми ся нужди да ги науча?

От. Ей чадо мое! премного ти са нужди, защо то, ако не знаешь да читешь какво то имашь нужно, много полъзни вещи, кога не ги запишешь негдѣ бы си ги заборавилъ, и отъ това бы ти ся случило голѣма щета (зараръ).

Сынъ. Като ще имамъ толко добрини отъ канга та, и толко голѣма полза, моля те любезнѣйшій бащица! да ме да дадешь на учителя поскоричко, за да не си изгубя време то за лудо.

От. Блазе ти, любезно мое чадо! за добра та ти склонность, прочее имай само днесь терпѣние: защо то азъ сутринъ безъ забава, рано ще те предамъ на добраго учителя: и ще му ся премоя да те обыча и да те поучава съ усердіе, и прилѣжаніе.

Сынъ. Премного благодаримъ тя, любезный ми бащица за отеческа та си грижа.

Разговоръ 6-ый.

Отецъ и Учитель.

От. Добрь день, словеснѣйшій учителю!

Учн. Дая ти Богъ-добро Г^{сп}одине мой.